

Kære ven.

Jeg skriver denne mail til dig, fordi jeg elsker dig. Og fordi du tror på Herren Jesus Kristus. Jeg er ikke ligegyldige med dig, derfor giver jeg dig mit vidnesbyrd her. Hvis du ikke har tid nu, læs ikke videre. Jeg brugte en del tid, til at skrive det, og jeg ønsker, at du læser det i ro. Bed Gud om, at tænde Hans lys i dit hjerte, og se, om jeg taler sandheden. Kærligheden er alt. Dem du elsker, vil du gøre alt for, at se ham eller hende lykkelige.

Mit liv er en fortælling af elendigheder og misbrug. Seksuelt, alkohol, nikotin, stoffer, kriminalitet, oprør og vold. Misbrugt seksuelt som skilsmissebarn af en underbo, drak og røg jeg fra jeg var ca. 13 år. Fra jeg var 17, brugte jeg alle de stoffer, jeg kunne få fingrene på. Jeg var senere hen dybt involverede i diverse okkulte ritualer og traditioner. Senere hen afhængig af pornografi. Jeg var ”udefor pædagogiske rækkevide”, som det hedder.

Efter jeg accepterede Jesus Kristus i en pinsekirke, som 24 årig, fik jeg fast grund under fødderne. Nogle år senere modtog jeg voksendåb, i Kristus Kirken i Vejen, som befriede mig kolossalt fra min okkulte fortid. Men mange sår blev ikke helt. Jeg var stadig det sårede barn, misbrugt og inderlig forladt. Jeg bad, læste Bibelen, talte med vennerne i kirken, tilstod synder, og bad igen. Jeg prøvede at hjælpe mig selv, ved nogle terapi samtaler, men det nyttede kun midlertidig. Så begyndte jeg at faste, for at kalde på Gud med alvor, at Han måtte se til mig og give mig en ny ånd, at Han måtte fortsætte sit arbejde i mig.

Og han hørte mig og svarede. Han sagde ”Hvis du elsker mig, holder du mine bud.”

Og, sand nok,

jeg begyndte at holde Hans særegne hviledag, som Han selv bestemte i skabelsen, og blev velsignet som aldrig før. Mit hjerte er helbredt, det strømmer over med gode ting (bar spørg min hustru).

Der er stadig mange udfordringer, såsom min elskede familie som jeg forsømte så meget de sidste 10 år, men Herren har givet mig liv igen, og liv i overflod og fyldt med håb. Før kunne jeg ikke slippe synder som vrede og kødets begær (som seksuelt utugt og overspisning), men nu: Jeg er en helt ny skabning.

Jeg elsker Guds lov, det er fuldkommen og god. Guds lov er som en spejl, det viser os synd. Når vi ser ind i Guds lov, ser vi synden i vort liv. Og når Helligånden gør os ked af det, så må vi komme til Jesus, som vil tilgive os og hjælpe os, med ikke at synde igen. Hvor vidunderlig og evig kærlig Gud er!

Fordi jeg så gerne vil dele denne glæde og overflod med dig, har jeg skrevet denne mail. Guds ord er så tydelige, og så fyldt med visdom. Alt Han befaler at et menneske skal gøre, er god for mennesket og bevarer og velsigner det.

Det følgende er to korte fortællinger fra Clifford Goldstein's ”Den glemte velsignelse”, som illustrerer så passende mange af de tankebygninger, som råder i verden i dag.

”Da jeg en aften var inviteret til middag hos nogle kristne venner, påpegede jeg det beklagelige i, at to af de velsignelser, som blev skænket os i Edens Have – ægteskab og syvende-dags sabbatten – var blevet vanhelligt både indenfor og udenfor den kristne kirke. En ung kvinde, som blev ophidset over min bemærkning om sabbatten, svarede omgående: ”Nu er vi frie i Kristus.”

Hvad har sabbatsovertrædelse at gøre med det at være fri i Kristus? På en eller anden måde er overtrædelse af det fjerde bud blevet et universelt symbol på kristen frihed, mens ulydighed mod alle de andre ni bud som f. eks. utugt og mord kaldes synd.

Hendes reaktion viser, at nogle kristne mennesker ikke er nået til at skelne mellem Bibelens befaling om at helligholde sabbatten og det farisæiske lovtrældsomsåg, som ødelagde hviledagen for to tusinde år siden. Hvorfor forkaster vi sabbatten i dag, blot fordi mennesker før i tiden misbrugte den? Det er det samme som at nægte at konsultere lægen, blot fordi læger i forrige århundrede anbefalede tobak mod lungesygdomme.

Denne opfattelse af det fjerde bud som lovtrældom er særlig uheldig, fordi ingen af de andre ni bud er så velegnede til at give kristne den mest fuldkomne oplevelse af, hvad frihed i Kristus er. Netop sabbatten er for den troende nøglen til et af evangeliets mest frigørende aspekter. Så i stedet for at være en byrde, er helligholdelse af hviledagen netop et tegn på den frihed, som Kristus tilbyder os.”

”Nogle få uger efter at jeg var blevet en kristen, blev jeg stillet over for spørgsmålet om syvende dags sabbatten. I et forsøg på at finde en udvej spurgte jeg en troende ven, om jeg kunne ignorere sabbatten.

”Naturligvis,” svarede Danny oprigtigt, ”Jesus afskaffede de ti bud.”

Skønt jeg var ny i min kristne tro, overbevidste dette svar mig ikke. Og det er ikke så mærkeligt. Et flygtigt blik på, hvad Jesus sagde om de ti bud (moralloven) viser, at så langt fra at formindske budenes krav eller afskaffe dem, gjorde Jesus dem endnu mere betydningsfulde.

”I har hørt, at der er sagt til de gamle: Du må ikke begå drab....Men jeg (Jesus) siger jer: Enhver, som bliver vred på sin broder skal kendes skyldig af domstolen” (Matt 5,22).

Den, som bliver vred på sin broder – i den engelske bibel står der ”vred uden årsag” - har i virkeligheden overtrådt budet om ikke at slå ihjel. Han sagde ”.....enhver, som kaster et lystent blik på en andens hustru, har allerede begået ægteskabsbrud med hende i sit hjerte” (28. vers). Budene omfatter ikke kun den ydre, fysiske handling men også sindets indstilling. Disse citater fra bjergprædikenen tyder næppe på, at Jesus afskaffede de ti bud. De forklarer snarere, hvad han mente, da han i nogle foregående vers erklærede: ”Tro ikke, at jeg er kommet for at afskaffe loven eller profeterne; ikke er jeg kommet for at nedbryde, men for at opfylde”(Matt 5, 17).

Nogle påstår, at Jesus reducerede de ti bud til to: ”Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.” og ”Du skal elske din næste som dig selv” (Matt 22, 37. 39).

Mente Jesus derfor, at hans efterfølgere kunne tilbede afguder, havde andre guder i stedet for ham og tage hans navn forfængeligt, hvis de blot elskede Gud af hele deres hjerte, sjæl og sind? Mente Jesus, at kristne mennesker kan stjæle fra deres nabo, slå ham ihjel og bedrive hor med hans hustru, når de blot elsker deres nabo som sig selv? Naturligvis ikke!

I disse to bud sammenfattede Jesus de to store principper i de ti bud: kærlighed til Gud – som det er udtrykt i de første fire – og til mennesket – som det er udtrykt i de sidste seks.

Apostlen Johannes siger det på en anden måde:

”For dette er kærligheden til Gud: at vi holder hans bud; og hans bud er ikke tunge” (1 Joh 5,3).

Jesus advarer alle, der regner sig for at være kristne, om, at de ikke vil komme ind i Guds rige, hvis de ikke har gjort Guds vilje.

”Ikke enhver, som siger: Herre, Herre! til mig, skal komme ind i Himmeriget, men kun den, der gør min himmelske faders vilje. Mange vil den dag sige til mig: Herre, Herre! Har vi ikke profeteret i dit navn, og har vi ikke uddrevet dæmoner i dit navn, og har vi ikke gjort mange mægtige gerninger i dit navn? Og da vil jeg sige dem, som det er: Jeg har aldrig kendt jer. Bort fra mig, I som begår lovbrud!” (Matt 7, 21-23).

Hvis Jesus afskaffede loven, hvorfor advarede han da så alvorligt mod lovbrud? Det græske ord, som Mattæus her brugte for lovbrud, er det samme, som Johannes anvendte, idet han skrev:

”Enhver, som gør synden, begår også lovbrud, for synd er lovbrud” (1 Joh 3, 4).

Hvordan kunne Jesus advare imod synd - ”Hvis dit højre øje bringer dig til fald, så riv det ud og kast det fra dig” (Mat 5, 29) – hvis han kom for at afskaffe den lov, som forklarer, hvad synd er?

Det kunne han umuligt gøre! Og derfor afskaffede han aldrig de ti bud.

Synden dræbte Jesus på korset. Hvorledes kunne hans død da tillade de kristne at fortsætte i synd – især da ”han blev åbenbaret for at bære vore synder”? (1 Joh 3,5). Nåden er tilgivelse af synd – ikke tilladelse til at synde.

Kan noget menneske, der tager sin kristne tro alvorligt, mene, at vedkommende på grund af korset kan tage Guds navn forfængeligt, tilbede afguder, stjæle, myrde og vanære sine forældre?

Ligeegyldigt hvor oprigtig Danny var, mente han ikke virkelig, hvad han sagde. Han mente, at Jesus

afskaffede sabbatsbudet- ikke alle ti bud. Men for at være konsekvent, slettede han alle ti bud. Hvor ofte sletter kristne mennesker ikke alle ti bud i et forsøg på at komme uden om det fjerde – uden at forstå konsekvenserne.

Jeg undrer mig over, hvad Danny ville have svaret, hvis jeg havde spurgt ham, om jeg kunne sove hos hans kone den aften.

Ville han have sagt: Naturligvis kan du det. Jesus har jo afskaffet de ti bud”?
Jeg tvivler!”

”Martin Luther anerkendte, at sabbatten eksisterende forud for Sinaj: ”I ser altså, at sabbatten fandtes før Moseloven blev givet, og at den har eksisteret lige fra verdens begyndelse (1. Mose2, 1-3). Og de hellige, som har bevaret den sande tro, samledes for at tilbede Gud på denne dag.”

Faktisk er det dokumenteret i historien, at det var længe efter Jesu opstandelse, at Kejser Constantian i året 323 gør kristendom til statsreligion i Rom. Dette var en politisk akt, som havde intet at gøre med Helligånds overbevisning af synd. Han gjorde søndag, ugens første dag til helligdagen, den ”Ærværdige solens dag”, for at tilfredsstille den hedniske befolkning. Den romersk katolske kirke hævdede senere, at have flyttet ”helligheden” fra Guds syvende sabbat dag til den første ugens dag, søndag, for at vise sin magt på jorden, som bevis på, at paven stå over skriften og er ”gud på jorden”. Guds sande kirke gik i undergrunden, mens millioner kristne blev slået ihjel af romerkirkens forfølgelse i middelalderen, som kætter.

Alle kristne er enig i, at de ti bud udtrykker Guds vilje for, hvordan vi burde begå os som kristne. Når Gud nu siger ”Husk sabbatsdagen så du holder den hellig....Thi i seks dage gjorde Herren himmelen, jorden og havet med alt, hvad der er i dem, og på den syvende dag hvilede han; derfor har Herren velsignet hviledagen og helliget den.”

Mener Gud det, Han siger?